Nemanja Mate Đorđević

Psoriasis/Dečije sobe

Radovi na papiru

11 – 23. mart 2015.

Galerija Grafički kolektiv, Beograd

1.

Filozofija podzemlja počinje tamo gde je Nada zauvek nestala: to je mesto događaja Đorđevićeve umetnosti i iz tog sveta nema više povratka u udobnu plitkost zdravorazumske realnosti.

Ako je suština olimpijske umetnosti da svoju dušu oslobodimo vlasti mraka i tame, da bi se dostigla lakoća lebdeće vedrine svetlosti, let ptice, onda je stvaralaštvo Mate Đorđevića anti-olimpizam na svom vrhuncu – olimpijski bogovi su konačno pali! Došlo je vreme za vladavinu Hada.

2.

Prostori Đorđevićeve umetnosti predstavljaju gnostički svet Zla bez soteriološkog momenta: svet bez Mesije i konačnog razrešenja (mrtvi, nevaskrsli Isus); tamna dijabolična materija u besciljnom kretanju, crna utopija.

Ne groteskno izobličavanje putem mešanja stvarnog i nestvarnog, nego potpuna dezintegracija, uništenje simboličnog univerzuma. Šta ostaje? Gotovo ništa. Prazni i teskobni hermetički prostori Beznađa (Kafka? Bejkon?), kojim lutaju, unaokolo, bez cilja, demonske utvare jezovitog osmeha.

Svet bez cveća i zelenila (ruže su počele da šire miris konjskih crkotina), bez osmeha, vedrine, lakoće, bez drveća, biblioteka i javnih parkova, bez okeana i plavih reka, bez plesa i igre, bez, kako kaže Mate Đorđević *upeglane slike koju nudi stvarnost* – svet mrtvoga Boga i raspadnutih ideja, kojim se smrdljivi miris leševa.

.....

5.

Umetnost Mate Đorđevića kao estetika ružnog dovedena do paroksizma: dosezanje tačke pucanja svega ljudskog – ulazak u dimenziju ne ljudskog (*osećanje lepog i stvarnog je skoro nemoguće, čovekov instinkt destrukcije je nadvladao sve*).

Poiesis kao zanatska veština, kao tehnika, kao procedura i majstorstvo; poznavanje geometrije: Pitagora je poznavao geometriju. Kao i Sezan. I Mate je poznaje.

Osnove iz medicine, master iz anatomije. Psihologija? Ne psihologija, to je građanska optika malog Frojdovca na patološko, na ljudsko, Đorđević nije psiholog. Shizopsihologija! – jezovito buncanje ludaka, cepanje izvornog jedinstva Logosa, kidanje simbola i pojmova, silovanje mozga, razbijanje jezika (oneobičavanje, biti tuđin u sopstvenom jeziku), ubistvo i Oca i Majke, nepostojanje velikog Drugog, svršavanje po smrdljivim javnim klozetima u prljavu, poremećenu materiju – stvaranje sivih mutacija bez smera.

Shizopsihologija kao jezovito vrištanje! (neartikulisani glas, njegova neutemeljenost u javnom pismu i odsečenost od oficijelne azbuke i gramatike, uvek predstavlja pretnju sistemima moći) Mate je shizopsiholog.

6.

Da bi nastala društvena realnost, kaže Lakan, nešto mora da bude primordijalno prigušeno, potisnuto, ali ne kaže šta je to, ostaje na tom mestu nedorečen. Umetnost Nemanje Mate Đorđevića je, naprotiv, baš to: materijalna aktuelizacija primordijalnog prigušenog, deideologizovani, ogoljeni pogled na užas i uzaludnost naše egzistencije, na ono što se mora sakriti da bi život bio moguć...

Izvod iz teksta Borisa Mandića

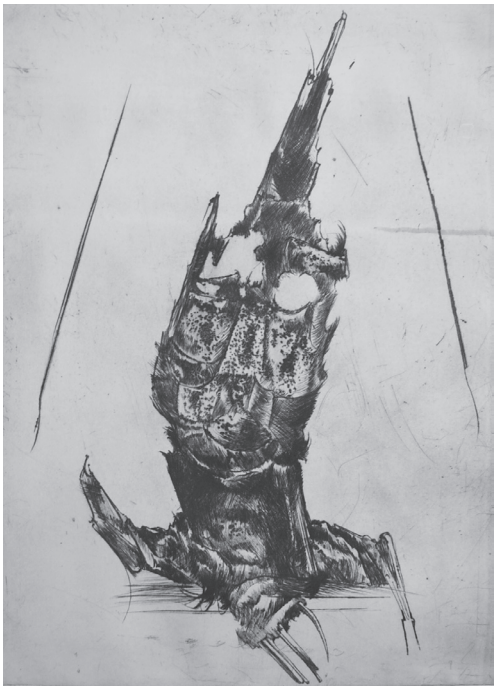

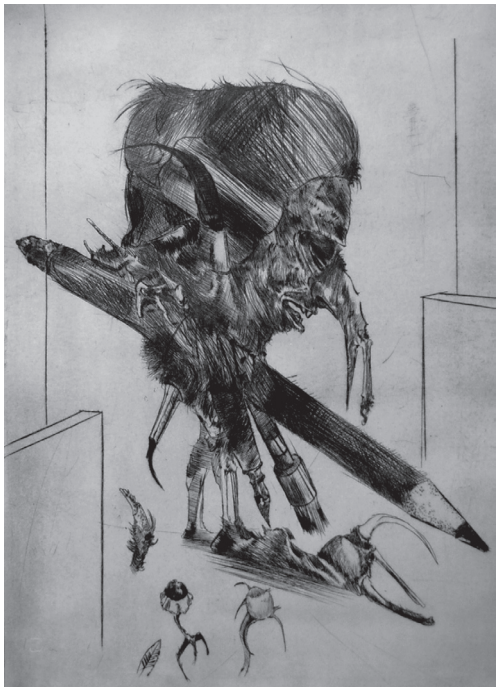

Nemanja Mate Đorđević (1983. Beograd), diplomirao je 2008. na Fakultetu likovnih umetnosti, klasa Gordana Nikolića. Izlagao je na brojnim izložbama u zemlji i inostranstvu. Dobitnik je nagrade za crtež iz Fondacije Vladimir Veličković (2009), nagrade Akademije lepih umetnosti u Parizu (2012), nagrade za slikarstvo na 47. Zimskom salonu u Herceg Novom i nagrade Milan Konjović na izložbi Likovna jesen, Sombor (2014). Trenutno na jednogodišnjem boravku u studiju French Academy of Fine Arts, Paris.

nemanja.mate.djordjevic@gmail.com

Izdavač: Grafički kolektiv Beograd, Obilićev venac 27; (+38111) 2627-785, 3285-92; e-mail: graficki@eunet.rs; www.grafickikolektiv.org;
Urednik: Ljiljana Ćinkul. Umetnički savet: Branimir Karanović, Biljana Vuković, Dimitrije Pecić, Vladimir Veljašević i Jelena Jocić.